

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
květen 2020

Slovo na cestu

Měsíc květen, ačkoli je zvláště zasvěcen Panně Marii, stojí vždy uprostřed velikonoční doby. Svátý Pavel často ve svých listech zdůrazňuje význam Velikonoc pro všechny křesťany. Křtem jsme byli všichni ponořeni do Kristovy smrti a zmrtvýchvstání a náš život je skrytý v Bohu, s Kristem jsem doslova srostli. Naše připodobnění se Zmrtvýchvstalému je totiž tím, co ve své podstatě určuje, kým jako křesťané jsme. Velikonoční doba nám tak poskytuje dostatek času na přímlyvy Matky Boží toto vše lépe znovu uchopit. Nasloucháme-li dobře událostem, jak je zachycují evangelisté, pochopíme, jakým způsobem se dá hovořit o naší podobnosti se Vzkříšeným.

Například, když Ježíš **kráčí** s učedníky do Emauz. Nečeká, až se učedníci ze všeho vzpamatují, přijdou k rozumu a uvěří, že vstal z mrtvých, když se jim několikrát ukáže jako živý. Kráčí v této obtížné situaci s nimi, i když třeba nepoznán, a doprovází je na

jejich cestě zklamání, v jejich strachu a nejistotě. Jeho **pohled** na velikonoční tajemství učí učedníky prozívat a vidět v předcházejících událostech smysl toho, o čem psali proroci, tedy naplnění Písma. Slova, která zaznívají z jeho **úst** při prvotním setkání s učedníky, nesou přání pokoje: „*Pokoj vám.*“ Jsou výrazem přijetí, plnosti obdarování a odpuštění, a to bez nějakých výčitek či obvinění, že jej zklamali. Ježíšovy **ruce**, které pro učedníky připravily chléb a rybu u Tiberiadského jezera, nebo ve chvíli, kdy v Emauzy bere do rukou chléb a láme jej. To vše je důkazem, že On je tím, kdo je znovu spojuje a účastí u společného stolu chce stále být v jejich středu a sdílet s nimi život. A v posledku také jeho schopnost **naslouchat** učedníkům, když vychází vstříc Tomášovi a jeho touze vidět a dotknout se nebo když na cestě do Emauz naslouchá tomu, čím se učedníci trápí. Není to krásná zvěst o Bohu, který v Kristu vychází člověku vstříc, naslouchá jeho potřebám a konkrétní životní situaci a učí se na vše dívat Božím pohledem?

Jsou to tedy Kristovy ruce, ústa, slova, ale také jeho způsob naslouchání a kráčení, jež mohou být činné skrze nás ve světě. Tím vším můžeme i my naplnit velikonoční dobu a osvojit si tak to, co má být výrazem našeho připodobnění a jednoty s Kristem.

o. Aleš Písařovic, administrátor farnosti Sudice

Nad propastí

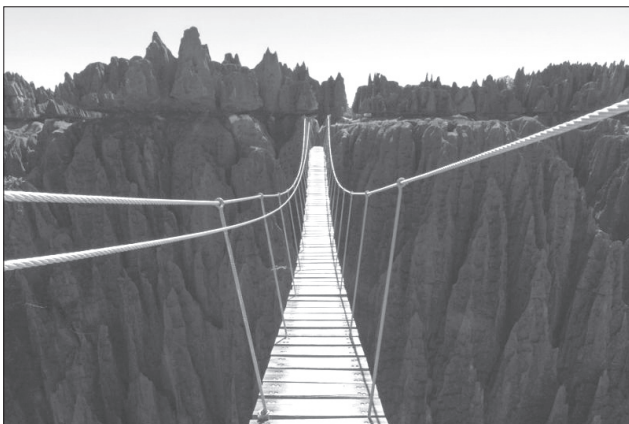
Není to snadné
jít přes devatero údolí
a přes devatero hor
jít nad propastí
a nepocítit závrať

Není to snadné
jít nad propastí
vyhloubenou v srdci
touhou po lásce

Jenomže při setkání
s takovým srdcem
lidé

se častokrát
ani nezachvějí

Mons. Josef Veselý

Modlitba

Za osvobození na přímlovu sv. Benedikta

Svatý Benedikte,
velký pomocníku a přímlovce,
postrachu zlých duchů,
plni důvěry se k tobě utíkáme ve své nouzi.
Přímlov se za nás u Božího trůnu
a zažeh od nás zlé mocnosti
s jejich škodlivým působením.
Požehnej nás,
jako jsi kdysi žehnal s velikou silou.
Svatý otče Benedikte,
patrone Evropy, oroduj za nás
zvláště v hodině naší smrti.
Amen.

Zajímá nás...

Jak bude probíhat postupné zavádění bohoslužeb?

Od **pondělí 4. května** budou v kostele sv. Vojtěcha veřejně slouženy mše svaté za dodržení základních hygienických opatření (*rouška, dezinfekce rukou při vstupu do kostela*). Závoveň platí doporučení, aby se ohrožené skupiny (*senioři, chronicky nemocní či osoby s oslabenou imunitou*) bohoslužeb zatím neúčastnily.

První týden budou mše pouze v pracovní dny:

- **pondělí 4. května až pátek 8. května** – ráno v 6 a 7 hodin (*včetně svátosti smíření*);
- **pátek 8. května** – večer v 18 hodin mše svatá (*od 17 do 18 hodin tichá adorace s možností svátosti smíření*).

V sobotu 9. května a v neděli 10. května – mše svaté slouženy nebudou.

Od pondělí 11. května budou mše slouženy v týdnu i o víkendech.

Kdy bude biřmování?

V sobotu 13. června v 15 hodin proběhne v kostele sv. Vojtěcha svátost biřmování. Příprava biřmovanců znovu začíná v sobotu 16. května v 19 hodin na faře (*obě skupiny*).

Kdy proběhne první svaté přijímání?

První svaté přijímání bude odloženo po prázdninách (*zřejmě měsíc říjen, přesný termín bude ještě upřesněn*). **První svatá zpověď** pro děti, které přistoupí k 1. svatému přijímání, a jejich rodiče se uskuteční v kostele svatého Vojtěcha v neděli 14. června v 15 hodin.

Případné změny budou zveřejněny na stránkách farnosti (www.farnostopava.cz).

o. Jan Czudek

Koronka k Božímu milosrdenství a jiné domácí pobožnosti

Co napsat laskavým čtenářům Cesty tentokrát? Co je u nás nového v čase, kdy je největším adrenalinem to, jestli nám v troubě vykyne chleba? Je tu však něco, co je ještě napínavější než domácí pečivo! Duchovní život s našimi ratolestmi.

Večer se modlíáme Korunku k Božímu milosrdenství, kterou si děti překvapivě oblíbily. Klárce zní dobře slovo „utrpení“, takže pak začne vykřikovat „tlení, tlení!“ a s jiskřičkami v očích se tomu směje. Protože nás to rozesmívalo a modlitbě to ubíralo na vážnosti, jeden večer jsme chtěli Korunku vynechat. Matýsek nás ale požádal, abychom se přece jen pomodlili „za korunky“. Asi už nějak vycítil ekonomickou recesi, do které se řítíme.

Každou neděli vybrušujeme styl našich domácích bohoslužeb. Upustili jsme od snahy nahecovat děti na společné sledování online bohoslužby. Nejde to. Tak se slavnostně oblečeme nad rámec karanténní praxe a slavíme spolu improvizovanou domácí bohoslužbu. Dětem zdůrazňujeme, že se spolu modlíme a trochu si hrajeme, to znamená, že domácí eucharistie není skutečná. Mši procházíme v hrubých obrysech celou, vždycky zdůrazníme něco víc a něco míň (naposledy jsme podrobně rozebrali úkon kajícího, vzhledem k šikaně v pokojíčku). Děti v misálku kontrolují, jestli vše běží podle liturgických předpisů.

K nejoblíbenější částí mše patří jednoznačně jakékoliv cinkání zvonečkem, pozdravení pokoje („kopoj tobě“), přinášení darů (naposledy toastový chleba a jablečný džus) a sbírka (plastové mince se nám osvědčily víc; ty skutečné našeho malého kostelníka po skončení bohoslužby příliš lákaly).

Maty je rád lektorem, výběr prvního čtení necháváme na něm (oblíbil si Daniela mezi lvy a souboj Davida s Goliášem). Klárka po litém sourozeneckém boji získala plastovou kytaru a může být proto tetou Magdou a vést scholu. Ne že by přímo zpívala, ale každé dvě minuty nás informuje, že je čas na písničku.

Milí spolufarníci, moc nám chybíte. Doplňujeme naše řady plyšovým Klukem a Pejskem, ale není to ono.

Mája a Honza Pilařovi

K zamyšlení

Modlitbu Otčenáš se modlíme i několikrát denně. Je proto dobré přečíst si nějaký dobrý komentář k ní, abychom modlitbu líp pochopili a prožívali. Dnes nabízím malou část katecheze papeže Františka o této modlitbě.

Buď vůle tvá

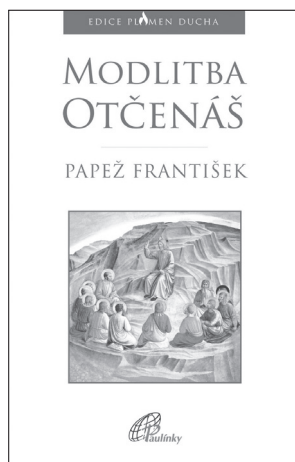
...

Bůh není záhadný, nehraje si s námi na schovávanou, nenaplánoval budoucnost světa způsobem, který bychom nemohli rozluštit. Nikoli, on je průzračný. Pokud tohle nechápeme, hrozí nám, že nepochopíme ani smysl třetí prosby modlitby Otčenáš. Bible přece oplývá výrazy, jež mluví o pozitivní Boží vůli pro tento svět. V Katechismu katolické církve rovněž nacházíme celou sbírku citací, které dosvědčují tuto věrnou a trpělivou božskou vůli. Svatý Pavel píše v prvním listě Timotejovi: „Bůh chce, aby se všichni lidé zachránili a došli k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4). Toto je nepochybně Boží vůle, totiž spása člověka, spása lidí, každého z nás. Bůh s láskou klepe na dveře našeho srdce. Proč? Aby nás přitáhl k sobě, aby nám pomohl a přiměl nás vydat se kupředu po cestě spásy. Bůh je každému z nás nablízku svou láskou, aby nás vzal za ruku a vedl ke spase. Kolik se jen za tím skrývá jeho lásky!

Prosba „buď vůle tvá“ nás tedy nevybízí k tomu, abychom servilně sklonili hlavu, jako bychom byli otroky. Nikoli! Bůh nás chce svobodné, právě jeho láska nás osvobozuje. Otčenáš je totiž modlitbou synů, nikoli otroků; je modlitbou Božích dětí, které znají srdce svého otce a jsou si jisté jeho plánem lásky. Běda nám, jestliže se při pronášení těchto slov hrbíme, jako bychom se měli podrobit zdrcujícímu osudu, který nemůžeme změnit.

Právě naopak, tato prosba je plna vroucí důvěry v Boha, který pro nás chce dobro, život a spásu. Je to prosba odvážná i bojovná, protože na světě existuje až příliš mnoho skutečností, které nejsou v souladu s Božím plánem. Parafrází proroka Izaiáše bychom mohli říct: „Otče, tady probíhá válka, podvody, vykořisťování, ale víme, že ty si přeješ naše dobro, a proto tě snažně prosíme: Buď vůle tvá! Pane, rozmetej plány ducha tohoto světa, překuj meče v radlice a kopí ve vinařské nože, aby se už nikdo neučil válce“ (srov. Iz 2,4). Bůh chce přece mír.

Otčenáš je modlitba, která v nás zažihá Ježíšovu lásku k Otcově vůli, je to plamen v nás, který horoucně touží proměnit svět láskou. My křesťané nevěříme v neúprosný osud. Na víře křesťanů není nic riskantního či nejistého, vždyť věříme ve spásu, která se chce projevit v životě každého muže a ženy a plně se uskutečnit na věčnosti. Modlíme se proto, že Bůh může a chce proměňovat skutečnost a přemáhá zlo dobrem. Takového Boha má smysl poslouchat a svěřovat se do jeho rukou i ve chvíli té nejtěžší zkoušky.

To zakusil i Ježíš v Getsemanské zahradě, kde prožíval úzkost a modlil se těmito slovy: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, avšak ne má vůle ať se stane, ale tvá“ (Lk 22,42). Ježíše drtí zlo tohoto světa, ale s důvěrou se svěřuje nekonečné lásce Otcovy vůle. Ani mučedníci ve svých zkouškách nehledali smrt, nýbrž vzkříšení. Bůh

nás ve své lásce může vést na obtížné stezky, může nám dát zakusit rány a bolestivé ostny, ale nikdy nás neopustí. Vždycky bude s námi, bude nám po boku a bude i v nás.

Pro věřícího to není pouze naděje, ale rovněž jistota víry: Bůh je se mnou. Tutéž jistotu nacházíme v podobenství z Lukášova evangelia, které hovoří o nezbytnosti stále se modlit. Ježíš říká: „Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane!“ (Lk 18,7-8). Takový je Pán, takhle o nás pečuje a má nás rád.

Přeji nám všem, aby koronavirová pandemie, která nám v poslední době ztěžuje život, odezněla a my se opět mohli setkávat při mši svaté, a tím i k této modlitbě v našich kostelech.

Vladimír Ziffer st.

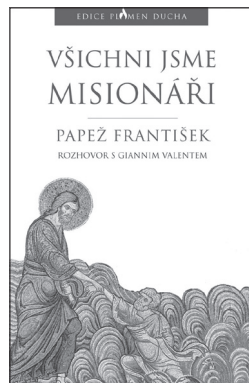
Zdroj: Papež František. *Modlitba Otčenáš*. Paulínky, Praha, 2019; str. 50–51.

Knižní tipy

Všichni jsme misionáři

Papež František v rozhovoru s Giannim Valentem

Rozhovor s papežem Františkem na téma misijního rozměru církve volně navazuje na encykliku *Evangelii gaudium*. Tentokrát papež hovoří velice osobním tónem a používá mnohé příklady a zkušenosti z vlastního života. Jde mu o to, abychom nezapomněli, že každý máme ve světě své jedinečné poslání, přičemž „bez něho nemůžeme dělat nic“ (srov. Jan 15,5). Misijní poslání křesťanů se nezakládá na lidské výmluvnosti ani na strategiích a metodách, ale na „síle přitažlivosti“, již působí živý Kristus v srdcích lidí: kéž by tak mohl volně působit i skrze každého z nás.

Bezva bible!

Victoria Tebbsová

Tato dětská bible není sice nová, ale velmi se nám osvědčila, takže ji můžeme doporučit s klidným svědomím všem dětem ve věku přibližně 2 až 7 let. Na první pohled působí bible dost jednoduše, kreslena je takovým „americkým komiksovým“ stylem a standartní text občas doplňují krátké věty v obrázcích. Z toho, co se některým rodičům na první pohled nelíbí, ale mohou být jejich děti nadšené a může je to přimět k poslouchání delších příběhů než dříve.

Malí čtenáři v Bezva bibli najdou 5 příběhů ze Starého a 5 z Nového zákona. Živou formou jsou podané příběhy o Noemově arše, Samsonovi, Davidovi a Goliášovi, o Danielovi ve lví jámě a také Jonáš a velryba. V Novém zákoně nesmí chybět příběh Ježíšova narození a samozřejmě velikonoční události. Méně obvyklé je zpracování osudu Zachea a dvou Ježíšových podobensteinů: o milosrdném Samaritánovi a marnotratném synu. U našich dětí zabodovala tato bible jako žádná jiná.

KARIN LEDNICKÁ

ŠIKMÝ KOSTEL

románová kronika ztraceného města
léta 1894–1921

Šikmý kostel

Karin Lednická

Ačkoliv tato kniha není přímo křesťanská, nebojíme se ji doporučit. Jde o první díl (ale lze určitě číst samostatně) románové kroniky ztraceného města Karviná. Sledujeme příběh o někdejší pastevecké vesnici, která vystavěla svůj rozkvět na těžbě uhlí, aby o století později zašla na úbytě – také kvůli těžbě uhlí. Dnes už z výstavních budov nezbylo nic. Jen šikmý kostel, který strmě a varovně ční do pusté krajiny.

Dějiny regionu, počínaje obrovským důlním neštěstím roku 1894, sledujeme následující čtvrtstoletí na osudech Barbory, Julky a Ludwika. Jejich životy se občas proplétají

a vytvářejí plastický obraz polozapomenutých časů, jejichž drsnost je pro dnešního čtenáře v mnoha ohledech téměř nepředstavitelná. Každý z hrdinů čelí životním výzvám po svém: někdo se jim trpně poddává, jiný se snaží uchopit šance, které mu kvasící doba nabízí.

Příběh je vystaven na skutečných událostech a čtivě vysvětluje specifika celého Ostravska a Karviné zvlášť. Ukazuje také změnu vnímání rodiny, náboženství a role člověka ve společnosti, která se na přelomu 19. a 20. století udála částečně i v souvislosti s průmyslovou revolucí.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Františkáni z Bronxu

V chudinské čtvrti New Yorku, plné násilí, drogových dealerů a lidí bez domova, žije od roku 1987 nová františkánská komunita. „Chcete-li opravdu následovat ukřižovaného Krista, jděte až na samé dno ghetta,“ řekl prvním osmi bratřím kardinál O’Connor, newyorský arcibiskup. A svěřil jim farnost v jižním Bronxu. Příběhy z jejich života jsou konkrétním svědectvím milosrdenství v akci, ale i neuvěřitelné péče Prozřetelnosti.

***Jak dokáže modlitba syna svatého Františka
poručit nejen ptákům, ale i letadlům***

Od šesti do osmi každé tři minuty prořízne ticho řev motorů. Fraternita totiž stojí na dráze startovacích linek letiště LaGuardia na druhém břehu East River. Oceloví ptáci se

zvedají za maximálního výkonu svých motorů právě nad jižním Bronxem. V některých letadlech někdy sedí bratři, kteří vyrazí evangelizovat do všech koutů Spojených států.

Před několika měsíci letěl bratr Bob Lombardo, bývalý diplomovaný účetní expert z univerzity Notre Dame v Indianě, na rekolekci mladých v Atlantě, kde měl kázat.

Kvůli dopravní nehodě na Triborough Bridge přijel bratr Bob na letiště LaGuardia se zpožděním. Běží, běží chodbami terminálu, ale u odbavovací přepážky už nikoho nenajde. Čekárna je prázdná. Je tu poslední hosteska.

„Slečno,“ řekl otec Bob udýchaně, „musím nutně tímhle letadlem letět!“

„Otče, je pozdě, všichni už jsou na palubě a dveře se právě zavřely.“

„Slečno, asi jste mi špatně rozuměla, já tímhle letadlem musím nutně letět, protože mám v Atlantě důležitou schůzku.“

„Otče, nechápete? Řekla jsem vám, že to není možné. Federální zákony zakazují znovu otevřít dveře.“

Bob Lombardo s dokonalým uměním ovládá emoce a oznamuje stejným tónem ty nejméně důležité i ty nejzávažnější zprávy. Aniž by zvedl hlas, klidně pokračuje:

„Vy mi nerozumíte, slečno. Já mám kázat na rekolekci pro tisíc mladých. Čekají na mě, neřekl bych jako na mesiáše, ale skoro... Jsem tam jediný kazatel. Já tím letadlem letět musím!“

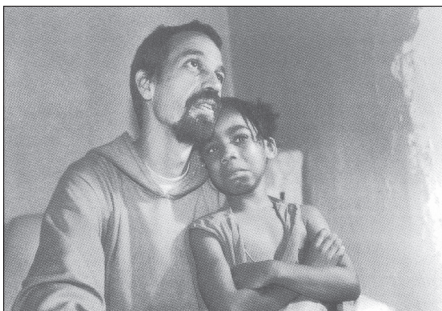
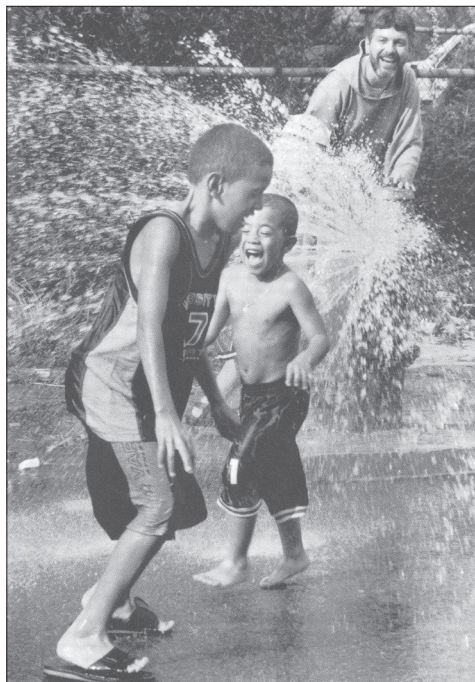
Prosklenými stěnami odbavovací haly zahlédne, jak jeho DC-8 roluje ke startovací dráze do fronty, z níž se každých třicet vteřin zvedá k modré obloze jeden stroj.

„Otče, to vy nerozumíte mně: tohle letadlo by nevrátil ani prezident USA. Tohle letadlo už má jen jediného pána, a to je pilot...“

„...až po Bohu, slečno, až po Bohu...“

Bratr Bob si nestěžuje. Sedne si a v tichosti začne vzývat Pána nemožného: „Bože, jestli chceš, aby měli tihle mladí, kteří po tobě hladoví a žízní, kněže, tak se snaž... Já jsem udělal, co jsem mohl.“

Letoun do Atlanty už je na začátku dráhy. Přišel na řadu. Stroj jede po své dráze, zrychluje... Ve chvíli, kdy se už už odlepuje od země, náhle prudce zabrzdí a obrátí

se k únikové dráze. Hosteska zvedne telefon. Podezřívavě se podívá na františkána. Letadlo se vrací ke svému nástupišti.

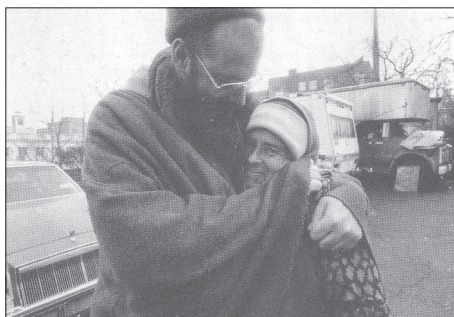
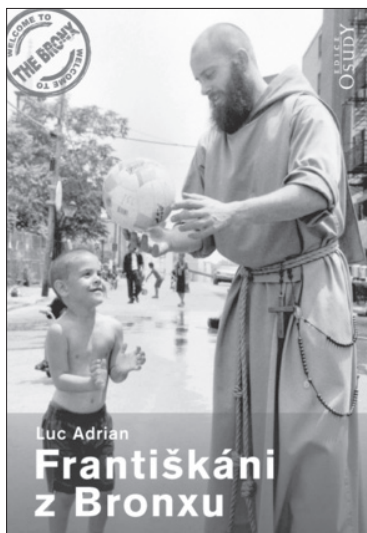
Za několik minut se v chodbě objeví steward a tlačí před sebou na vozíku velmi bledou starou dámu. Hosteska se obrátí k otci Bobovi, a jako by se nic nestalo, mu řekne:

„Tahle dáma dostala záchvat paniky právě před vzlétnutím. Museli jsme ji vysadit. Jestli chcete nastoupit, letadlo je připraveno...“

„Děkuji, slečno.“

Bratr Bob dorazil do Atlanty právě na začátek rekolekce. Mnoho mladých se obrátilo a našlo nový život, když ho slyšeli mluvit o Kristu.

Zdroj: Adrian Luc. *Františkáni z Bronxu*. Karlitánské nakladatelství, 2017.

Dětem

Mariánský oltář

Paní Valachová má už přes osmdesát roků. Je maminkou, babičkou, ale i prababičkou Jirky a Verunky, kteří s ní bydlí v jednom domě. I přes svůj věk má o všechno zájem a děti si s ní rády povídají, protože má na ně vždycky čas. V poslední době však bývá prababička Markéta někdy smutná. Bolí ji nohy, dojde ještě na zahradu, ale jinak už nikam nechodí. Blíží se květen a stará žena občas před dětmi prohodí: „Letos poprvé na májové chodit nebudu. Moc mě to mrzí.“

Děti se ptají maminky: „Co jsou to májové?“

„V květnu se scházejí lidé v kostele u mariánského oltáře anebo v kaplích, modlí se růženec a zpívají písně Panně Marii,“ odpovídá maminka hned a dodává: „Babička nikdy májovou nevynechala.“

Ještě před usnutím děti na svou prababičku myslí. Jirka, který půjde letos k prvnímu svatému přijímání, odhodlaně zvolá: „Musíme babičku rozveselit.“

„Ale jak? Chce na májovou, a nemůže. Co s tím chceš dělat?“ odpovídá o dva roky starší Verunka.

„Ty krásně kreslíš, všem se tvoje výkresy líbí, lehce uděláš každému radost.“

„To je dobrý nápad,“ chytá se Verunka bratrova návrhu, „ale co mám nakreslit?“

„Nakresliš Pannu Marii. Když nemůže babička do kostela za ní, tak ji bude mít doma.“

„Nakreslím stejnou, jaká je v kostele, pamatuji si dobře, jak vypadá.“

Na druhý den je sobota a Verunka se po snídani pouští do práce. Na velký výkres tvoří obrázek Panny Marie. Nesmí ji nikdo rušit, a tak Jirka bloumá po domě a marně přemýšlí, jak on by rozveselil milovanou prababičku.

Po nějaké době přece jenom vklouzne do pokoje, kde sestra maluje. Zeptá se jí: „Kam ten obrázek dáš?“

„Nevím,“ odpovídá sestra, „nejlépe by bylo pověsit obraz jako v kostele.“

„Mám nápad,“ zvolá Jirka a vyběhne z pokoje.

Běží za tatínkem, který je dnes doma a dělá něco v dílně. Hned ve dveřích zvolá: „Tatínku, potřebujeme oltář!“

„Jaký oltář?“ nechápe muž, který spravuje rozvrzanou židli.

„V kostele je oltář s obrazem Panny Marie. Babička tam nemůže a je smutná. Verunka nakreslí obraz, my uděláme oltář a babička bude mít májovou doma.“

Tatínkovi se zprvu od rozdělané práce nechce, ale pak rozhodně prohlásí: „Babička Markéta si mariánský oltář zaslouží. Jdeme na to!“

Tatínek zamíří do přístřešku za domem, kde nejprve udělají s Jirkou pro oltář místo. Z desek a kulatých trámů zbudují oltář a pak zavěsí na stěnu dřevěný rám, do kterého se vloží obrázek Panny Marie. V dílně dokončí opravu židle, aby babička měla při májové na čem sedět. Maminka zakrývá desky plachtou a přináší vázu s květinami. A když Verunka přináší krásný obrázek, je místo modlitby hotovo.

Babička nic neví, když ji přivádějí na večer na zahradu. Ale když spatří mariánský oltář, usedá na židli a blaženě vydechne se slovy: „Tu budu mít májové.“

Verunka s Jirkou se přiblíží k ní a každý sám za sebe slíbí: „Já se budu modlit s tebou.“

Je prvního května, a tak májová začíná hned. Pryč je babiččin smutek a v přístřešku za domem u mariánského oltáře vládne radost.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Na dálku, ale naplno!

Občanská poradna zdarma poradí v problematice karantény

Občanská poradna Charity Opava je i po vyhlášení karantény plně k dispozici občanům. I zde sice museli omezit přímý kontakt s klienty, o to více se ale soustředí na telefonické a emailové či písemné

konzultace. A to především v souvislosti s aktuálními problémy, které do života občanů přineslo vyhlášení karantény. Více informací včetně kontaktů najdete na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz pod záložkou Občanská poradna.

Karanténa je nápor na psychiku,

nestyďte se požádat o pomoc středisko krizové pomoci Naděje!

Opatření karantény, zvláště když budou trvat delší dobu, mohou velmi nepříznivě působit na psychiku. Především lidé, kteří se ocitli v nucené izolaci, mohou propadat stresu, jenž ovlivňuje celkové zdraví člověka. Co ale dělat, když karanténa brání osobním konzultacím u odborníka? Psychologickou pomoc formou konzultace na telefonu a po mailu nabízí zdarma středisko krizové pomoci Charity Opava NADĚJE.

Více informací včetně kontaktů najdete na webových stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz pod záložkou Občanská poradna.

V obličejových štítech z Opavy tlumočí do znakového jazyka také v České televizi

Chráněné dílny Charity Opava zaznamenaly v březnu velký úspěch s ochrannými obličejovými štíty z plastu, které vyráběly podle návrhu svého vedoucího Tomáše Rychlého. Dodaly je nejen do Slezské nemocnice v Opavě nebo Městské nemocnici v Ostravě, ale denně jste je mohli spatřit také v České televizi. S ochranným štítem

z Opavy totiž do znakové řeči tlumočí během vysílání z ostravského studia ředitelka Centra služeb pro neslyšící a nedoslýchavé Pavlína Zárubová.

Vedoucí Chráněných dílen Charity Opava Tomáš Rychlý ochranný štít navrhnul tak, aby se dal z polyesterové fólie typu PET-G Vivak vyrobit na speciálním laseru. Ten mají dílny v Jaktari a tvoří na něm velmi pěkné a žádané výrobky. Po vyhlášení stavu nouze šly ale všechny zakázky stranou a laser se používal nejprve na stříh šablon pro šití ochranných roušek a posléze také na výrobu štítů. Dílny již zdarma dodaly dvě stě štítů do Slezské nemocnice v Opavě a vyhověly také poptávce Městské nemocnice Ostava, kam na oddělení interny a kardiologie putovalo zdarma dalších sto štítů. Mnoho si odvezli také praktičtí lékaři a další zájemci.

Přes třicet štítů dostalo spolu s více než padesáti rouškami také Centrum služeb pro neslyšící a nedoslýchavé, jehož ředitelka Pavlína Zárubová je tlumočnicí do znakového jazyka. Štíty, které slouží celému středisku i jí samotné během tlumočení v České televizi, si velmi pochvaluje. „Velice si toho považujeme,“ říká. „Vámi vyrobený štít, který pomůže i dalším tlumočícím do znakové řeči, je také mnohem lepší než helma, kterou mi původně dali v České televizi,“ dodává.

Mohou slabozrací či nevidomí střílet na terč? Se zvukovou střelbou ano!

„Dříve, to když jsem ještě viděl, jsem často střílel na střelnici ze skutečných zbraní,“ vzpomíná pan Ondřej, obyvatel Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách. Teď se

bude moci ke svému koníčku vrátit. Toto středisko Charity Opava, které poskytuje chráněné bydlení i sociální rehabilitaci lidem se zrakovým postižením, si totiž díky příspěvku Nadačního fondu Českého rozhlasu Světluška pořídilo speciální sadu pro zvukovou střelbu.

„Pro slabozraké či nevidomé není k dispozici příliš široká nabídka sportů či soutěží, kterých by se

možli aktivně účastnit,“ říká vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Janků. Zvuková střelba je jednou z mála čestných výjimek. Sada, určená nevidoucím, se skládá z kufríku s terčem, z věrné repliky pistole CZ a softwarového vybavení, které stačí prostřednictvím USB portu propojit s počítačem. „Je výborné, že trénink zvukové střelby může rozvíjet jemnou motoriku zrakově handicapovaných klientů a zlepšovat reakce na vnější zvukové podněty,“ popisuje Zuzana Janků.

Pan Ondřej byl díky svým předchozím zkušenostem se střelbou prvním z obyvatel domu ve Vlastovičkách, kdo měl možnost se s novým zařízením seznámit. *„Pistole pro zvukovou střelbu je naprosto stejná jako skutečná zbraň, a to i váhově. Střelba pomocí zvuků není vůbec snadná a bude to chtít asi trénink, aby člověk dokázal nastřílet vysoké skóre,“* sděluje své první dojmy. *„Ale líbí se mi to hodně a těším se, až si budu moci pořádně zastřílet,“* dodává spokojeně.

„Děkujeme za finanční podporu Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Světluka, bez kterého bychom si tuto skvělou pomůcku nemohli pořídit,“ vzkazuje závěrem vedoucí Zuzana Janků.

Dvě stě kilo potravin pro lidi s duševním onemocněním

Celkem dvě stě kilo vesměs trvanlivých potravin darovala charitnímu středisku Chráněné a podporované bydlení pro duševně nemocné Potravinová banka Ostrava. Sloužit budou jako rezerva pro klienty, kteří by se dostali do nucené karantény.

„Kolega Vilášek slyšel ve vysílání zprávu, že Potravinová banka v Ostravě nabízí potraviny, jež se nespotřebovaly, také organizacím, které nejsou registrované pro odběr,“ popisuje vedoucí Chráněného a podporovaného bydlení Kateřina Víchová. Potravinové bance totiž náhle zůstaly navíc potraviny z pozastaveného projektu svačin pro školní děti.

Středisko tedy kontaktovalo předsedkyni Potravinové banky v Ostravě Helenu Balabánovou, které objasnili, že potraviny by uvítali jako možnou krizovou pomoc pro své klienty, pokud by se dostali do karantény a nemohli vycházet ven. Vzápětí nato dorazilo do Opavy dvě stě kilo potravin.

„Chtěla bych Potravinové bance poděkovat, vytvoření této rezervy určitě pomůže našim klientům v této nelehké době dodat také pocit jistoty,“ uzavírá s poděkováním Kateřina Víchová.

Charita Opava v TV NOE

Tomu, jak se daří zvládat Charitě Opava časy karantény, se počátkem dubna věnovala v desetiminutovém bloku TV NOE. V přímém přenosu odvysílala rozhovor s ředitelem Janem Hanušem a dvě reportáže z Chráněných dílen, Občanské poradny a střediska krizové pomoci Naděje. Záznam najdete také na stránkách www.charitaopava.cz.

Charita Opava

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 5. Náklad 100 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 7. 6. 2020, uzávěrka 14. 5. 2020